

ÎNCHEIERE

22 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Bejan Vladimir,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Cerbov Anton
împotriva lui Bejan Vladimir privind repararea prejudiciului material,
împotriva deciziei din 26 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 28 martie 2018 Cerbov Anton, reprezentat de avocatul Rodica Roșca, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Bejan Vladimir, solicitând încasarea prejudiciului material în sumă de 151 099,57 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că este proprietarul apartamentului nr. xxxxxx, iar pârâtul este proprietarul apartamentului nr. xxxxxx, fapt confirmat prin extrasul din registrul bunurilor imobile.

La 27 octombrie 2017, după finalizarea zilei de muncă a revenit la domiciliu, unde și-a găsit apartamentul inundat integral. Încercând să depisteze sursa scurgerilor de apă, a urcat la apartamentul de la etajul superior, unde a constatat că și acest apartament era inundat. Ulterior, a urcat în apartamentul nr. xxxx de la etajul următor, proprietarul căruia i-a comunicat că la ei locuința nu este inundată, de unde a și concluzionat că sursa scurgerilor de apă este apartamentul nr. xxxxxx

Reclamantul a invocat că pentru constatarea inundației a solicitat instituției ce gestionează blocul locativ în cauză – ÎMGFL nr. 4, reprezentantul căruia s-a deplasat la apartamentul său și a confirmat faptul inundației, inclusiv și a motivului mufa ruginită care unește țeava de încălzire și caloriferul amplasat în dormitorul locatarului din apartamentul xxxxxxx

A menționat reclamantul că la emiterea actului nr. 1 din 07 noiembrie 2017 de constatare a inundației, emis de ÎMGFL nr. 4, au participat și vecinii săi, care nemijlocit au văzut consecințele dezastrului produs în rezultatul scurgerii de apă. Prin act s-a constatat că inundația a fost provocată din apartamentul nr. xxxxxx ce aparține cu drept de proprietate lui Vladimir Bejan.

În scopul soluționării pe cale extrajudiciară a litigiului, a efectuat numeroase tentative de a ajunge la un compromis cu pârâtul, însă, toate au eșuat.

A considerat reclamantul că s-a constatat legătura de cauzalitate dintre faptul producerii inundației din cauza omisiunii pârâtului și stabilirii vinovăției acestuia conform probelor anexate la materialele cauzei, și prin urmare faptul că Vladimir Bejan urmează să răspundă pentru prejudiciul cauzat.

De asemenea a mai indicat că în baza raportului de constatare tehnico-științifică nr. 512 din 06.12.2017, s-a constatat că prejudiciul material cauzat din cauza scurgerii din apartamentul ce aparține pârâtului constituie suma de 151 099,57 de lei. Pârâtul nu a contestat nici actul de constatare întocmit de către ÎMGFL nr. 4 și nici raportul de constatare a valorii prejudiciului material cauzat în rezultatul inundației din 27.10.2017, respectiv solicită încasarea din contul lui Bejan Vladimir a prejudiciului material în sumă de 151 099,57 de lei, cât și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 19 februarie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Cerbov Anton împotriva lui Bejan Vladimir cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

Pentru a concluziona astfel instanța de fond a reiterat că răspunderea delictuală survine în rezultatul încălcării unei obligații legale cu caracter general, care revine tuturor - de a nu leza drepturile altora prin fapte ilicite, prin urmare aceasta se naște prin încălcarea unor drepturi absolute ale persoanei vătămate - dreptul de proprietate, la viață, sănătate etc.

Instanța a reținut că componenta delictului civil include următoarele elemente (condiții): prejudiciul, fapta ilicită, raportul causal dintre faptă și prejudiciu și vinovăție, acestea fiind condițiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale.

Din circumstanțele expuse, conținutul probelor prezentate raportate la normele de drept, s-a constatat inexistența uneia din condițiile necesare pentru survenirea răspunderii delictuale, anume că reclamantul a suportat un prejudiciu material în legătură cu inundația apartamentului nr. 308. Însă, reclamantul nu a probat existența faptei ilicite comise de pârât, vinovăția acestuia și legătura causală dintre fapta ilicită și prejudiciul suportat.

Instanța a menționat că din actul nr. 1 din 07 noiembrie 2017 emis de ÎMGFL nr. 4 rezultă că inundația a avut loc din cauza mufei ruginite care unește țeava de încălzire și caloriferul din apartamentul nr. xxxxxx, însă aceasta nu demonstrează vinovăția pârâtului în cele întâmplate. Vinovăția pârâtului nu s-a constatat, iar raportul de expertiză extrajudiciară nr. 512/06.12.2017 întocmit de expertul judiciar Achimov Anatolie, la cererea reclamantului, prin care s-a constatat valoarea prejudiciului material cauzat în sumă de 151 099,57 de lei, este unul irelevant cauzei, fiind întocmit în afara procesului de judecată și nu poate fi apreciat ca o probă pertinentă.

Prin decizia din 26 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de Cerbov Anton, a fost casată integral hotărârea din 19 februarie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani și s-a emis o hotărâre nouă prin care a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Cerbov Anton și s-a încasat de la Bejan Vladimir în beneficiul lui Cerbov Anton prejudiciul material în sumă de 151 099,57 de lei, taxa de stat la depunerea cererii în instanța de fond în sumă de 4532 de lei, taxa de stat în instanța de apel în sumă de 3400 de lei și cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 5000 de lei.

Pentru a concluziona astfel instanța de apel a reținut că actul nr. 1 din 07 noiembrie 2017 întocmit de către ÎMGFL nr. 4 și Raportul de expertiză extrajudiciară nr. 512 din 06 decembrie 2017 se consideră probe în sensul art. 122 alin. (1) CPC or, de către intimatul Bejan Vladimir aceste acte nu au fost contestate. Astfel, în urma inundării apartamentului, de către angajații ÎMGFL nr. 4 a fost întocmit actul nr. 1 din 07.11.2017 prin care se constată că inundația apartamentului nr. xxxxxx a fost provocată din apartamentul nr. xxxxxx, amplasat în blocul locativ, situat în xxxxxx ce aparține cu drept de proprietate lui Bejan Vladimir. În această ordine de idei s-a constatat legătura de cauzalitate dintre faptul producerii inundației din cauza omisiunii intimatului și stabilirea vinovăției acestuia conform probelor anexate la materialele cauzei, și prin urmare că Bejan Vladimir necesită să răspundă pentru prejudiciu cauzat or, răspunderea pentru prejudiciul cauzat prin căderea sau scurgerea din construcție este o răspundere obiectivă, angajându-se indiferent de vinovăția posesorului apartamentului.

La 12 septembrie 2019 Vladimir Bejan a declarat recurs împotriva deciziei din 26 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei contestate și pronunțarea unei hotărâri noi prin care să fie menținută hotărârea instanței de fond.

În motivarea recursului s-a invocat că decizia instanței de apel urmează să fie anulată deoarece au fost aplicate eronat normele dreptului material, care au dus la o soluționarea greșită a cauzei. Astfel a fost încălcată norma procedurală prevăzută la art. 234 Cod de procedură civilă și aplicat incorect art. 1413 Cod civil, care prevede că dacă prejudiciul s-a produs prin faptul că din construcție a căzut ori a curs ceva, răspunde persoana care are construcția în posesie. Astfel, instanța de apel a decis că „căderea sau scurgerea din clădire atrage răspunderea obiectivă” a proprietarului apartamentului și proprietarul trebuie să fie responsabil pentru prejudiciul cauzat.

Consideră recurentul că această regulă de drept este inaplicabilă apartamentului xxxxxx, situat la etajul 14 și proprietarului acestui apartament, întrucât apartamentul xxxxxx nu este o clădire și nu este o construcție specială, nu este destinat „realizării proceselor de producție de diverse tipuri, depozitare de materiale, produse, echipamente, pentru șederea temporară a persoanelor, circulația persoanelor și a mărfurilor etc”. Scurgerea lichidului a avut loc în sistemul de încălzire, care nu este proprietatea privată a recurentului, proprietar al apartamentului. În conformitate cu articolul 8 partea (1) din Legea nr. 1324 din 10.03. 1993 cu privire la privatizarea fondului locativ, proprietarii de locuințe privatizate sunt coproprietari de echipamente și comunicații inginerești.

A menționat recurentul că în calitatea sa de proprietar al apartamentului, nu poartă vină de accidente și defectele elementelor de încălzire, nu poate fi responsabil pentru faptul că conform legislației Republicii Moldova în responsabilitățile și obligațiile sale riscurile în cauză nu se află, acestea fiind în afara domeniului său de risc. ÎMGFL nr. 4 este beneficiarul plăților pentru întreținerea și repararea sistemelor de inginerie interne în blocul de pe xxxxxxxx. Din contul tarifului pentru întreținerea și repararea rețelelor de inginerie interne, administrația întreprinderilor municipale efectuează întreținerea țevelor comune în apartamente; eliminarea scurgerilor din rețele, dispozitive și accesorii; înlocuirea secțiunilor ale rețelelor de încălzire centrală și pentru robinetele de închidere și control; ajustarea aparatelor de încălzire și eliminarea defectelor depistate.

Recurentul a specificat că a achitat întotdeauna și nu a refuzat niciodată să achite tariful, nu a refuzat niciodată să plătească nici o lucrare suplimentară pentru

întreținerea, revizuirea sau repararea elementelor sistemului de încălzire în apartamentul nr. xxxxx. Mai mult, personal a solicitat inspectarea sistemului de încălzire printr-o scrisoare din 10.10.2018 către ÎMGFL nr. 4, cu cererea de planificare și organizare a lucrărilor de reparații necesare.

Susține recurentul că defecte ale sistemului de încălzire la începutul sezonului de încălzire au avut loc simultan în trei apartamente: la etajul 15, în apartamentul nr. xxxx, la etajul 14 în apartamentul nr. xxxx și la etajul 13 în apartamentul nr. xxxx. Astfel, toate acuzațiile urmau să fie înaintate ÎMGFL nr. 4, deoarece, acesta este responsabil de controlul sistemului de încălzire al blocului de pe xxxxxx

A mai relatat recurentul că actul nr. 1 din 07.11.2017 întocmit de persoane neautorizate cu privire la constatarea cauzei accidentului, induc în eroare participanții la proces, aceste dovezi sunt considerate probe inacceptabile. Expertiza fiind efectuată de A. Achimov la 06.12.2017 cu două luni și jumătate înainte ca Vladimir Bejan să afle despre faptul că A. Cerbov are careva pretenții oficiale împotriva sa.

La 16 septembrie 2019 Vladimir Bejan a depus o cerere de completare a recursului declarat la data de 12 septembrie 2019, prin care a solicitat încasarea de la A. Cerbov a taxei de stat în sumă de 2267 de lei.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului confirmă faptul că decizia din 26 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință părților la proces la 18 iulie 2019 (f.d. 136), însă lipsește confirmarea recepționării acesteia.

Prin urmare, recursul declarat de Vladimir Bejan la 12 septembrie 2019 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vladimir Bejan, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vladimir Bejan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se

vedea *inter alia*, *Helle vs Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Hansen vs Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74).

De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen vs Finlanda* (nr.2), 13 ianuarie 2009, parag.24; *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Vladimir Bejan.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vladimir Bejan.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh